

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206439
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112206439.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova č. 8, Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi: F. D., štátnemu občanovi SR, trvale bytom V. V. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov č. 163/66 a vedľajšieho účastníka II. na strane odporcu: Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom v Bratislave, Seberíniho č. 9 o zaplatenie 301,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2014, č. k. 22C/398/2012-115, v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu **mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi I. na strane odporcu Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778 náhradu trov konania vo výške 237,02 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.**

odôvodnenie:

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa v zostávajúcej časti o zaplatenie tzv. hovorného vo výške 301,92 eur s príslušenstvom, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a rovnako nepriznal náhradu trov konania ani vedľajším účastníkom I., II., vystupujúcim na strane odporcu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporcu zaplatenia istiny 866,22 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 26.6.2008 do zaplatenia z dôvodu, že s týmto uzatvoril dňa 29.11.2007 dve zmluvy o pripojení a to č. A3400212 a č. A3400442 s Dodatkami k týmto zmluvám, predmetom ktorých bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Na jej základe odporcovi vypožičal a aktivoval 2ks SIM kariet a priradil účastnícke telefónne čísla. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 7.2.2008-8.4.2008 vo výške 301,92 eur, porušil zmluvné povinnosti v zmysle Dodatkov k Zmluvám a je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 564,30 eur. Dňa 25.4.2012 z vlastnej iniciatívy vstúpil do konania na strane odporcu vedľajší účastník I. a dňa 4.2.2013 vedľajší účastník II.. Vedľajší účastník I. v písomnom vyjadrení vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenej sume 301,92 eur z dôvodu, že lehota na jej uplatnenie uplynula dňa 26.6.2008 a návrh bol podaný na súde dňa 6.3.2012. Žiadal aj náhradu trov konania.

V priebehu konania v dôsledku toho, že navrhovateľ vzal svoj návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 564,30 (postupne na dvakrát), konanie čo do tejto časti bolo v konečnom dôsledku titulom späťvzatia návrhu zastavené a vo zvyšnej časti bol rozsudok súdu prvého stupňa, teda

v časti o zaplatenie istiny 301,92 eur s príslušenstvom na základe odvolania vedľajšieho účastníka I. odvolacím súdom zrušený a v tejto časti bola vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa aplikujúc ust. § 43 ods. 1, 2 vety druhej zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pripojení, § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka a § 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 101 Občianskeho zákonníka v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na námietku vedľajšieho účastníka I., ako aj z úradnej povinnosti skúmal, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný a dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo zistené, že faktúry za žalované „hovorné„ boli splatné v dňoch 21.2.2008, 21.3.2008 a 22.4.4.2008 a podľa predžalobnej výzvy zo dňa 11.6.2008, ktorú odporca podľa poštovej doručky prevzal dňa 16.6.2008, v dodatočne poskytnutej lehote do 25.6.2008. Od nasledujúceho dňa 26.6.2008 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 25.6.2011. Návrh navrhovateľ podal na súd dňa 6.3.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty, z ktorého dôvodu ho súd zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli ani ich náhradu nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi I. na strane odporcu súd nepriznal náhradu trov konania pre neúčelnosť, (tiež z dôvodu, že išlo o drobný spor), súd z úradnej povinnosti vykonal súdnu kontrolu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy a vzhľadom na vyjadrenie iba ohľadne námietky premlčania, považoval trovy právneho zastúpenia organizácie, zriadenej za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľom za neúčelné. Poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom malo byť účelom samotného vedľajšieho účastníka. Vedľajšiemu účastníkovi II. súd nepriznal náhradu trov konania, pretože žiadnu nežiadal.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote v časti, ktorou nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi I., vystupujúceho na strane odporcu, napadol vedľajší účastník I. a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal odvolací súd o zmenu rozhodnutia v tejto odvolaní napadnutej časti, a to tak, že mu bude priznaná náhrada trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania v plnej výške, ktoré trovy mu vznikli z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 253,64 eur. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia v tejto časti, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., ktorú vadu videl v tom, že súd prvého stupňa nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi odôvodňuje jednak neúčelnosťou, jednak tým, že išlo o drobný spor a jednak tým, že súd z úradnej povinnosti vykonal súdnu kontrolu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, a to aj v časti premlčania uplatneného nároku, pričom tieto dôvody nemajú oporu v zistenom skutkovom stave. Poukázal na to, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka I. k podanému návrhu z 12.03.2013 obsahovalo námietku premlčania aj tzv. hovorného, vyfakturovaného odporcovi v celkovej výške 301,92 eur a rovnako obsahovalo námietku presnú a konkrétnu vo veci existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky, týkajúcej sa uplatňovanej zmluvnej pokuty, v dôsledku čoho aj došlo v priebehu konania zo strany navrhovateľa k obmedzeniu uplatneného nároku v časti zmluvnej pokuty. Považoval za neadekvátny odkaz na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., účinného od 01.05.2014 a s tým spájané nepriznanie mu náhrady trov konania, pretože námietku premlčania uplatneného nároku vzniesol vedľajší účastník I. ešte dňa 02.04.2013, a preto účelnosť tohto úkonu bolo možné posudzovať len z pohľadu právneho stavu, účinného v tomto čase. Odporuje zákonu, účelu aj logike, aby odporcovi, brániacemu sa proti uplatňovaným pohľadávkam bola odopretá možnosť na náhradu účelne vynaložených trov súvisiacich s jeho právnym zastúpením, čo sa samozrejme vzťahuje aj na vedľajšieho účastníka, podporujúceho hlavného účastníka v konaní. Takéto rozhodovanie potom podporuje obchodníkov pri ich nekalých praktikách uplatňovaných vo vzťahu k spotrebiteľom. Súčasne poukázal na množstvo zrušujúcich a zmeňujúcich rozhodnutí, konkrétne Krajského súdu Trenčín, týkajúcich sa práve rozhodovania senátu Okresného súdu Trenčín 12C, týkajúceho sa nepriznávania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v spotrebiteľských veciach.

Navrhovateľ nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p.. O odvolaní vedľajšieho účastníka, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok prvostupňového súdu v ostatných častiach, z hľadiska

jeho vecnej správnosti nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci bola prvotne predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi, v celkovej výške 866,22 eur s príslušenstvom, ktorú tento uplatňoval zo spotrebiteľskej zmluvy. Táto pohľadávka predstavovala nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 564,30 eur a nároku na tzv. hovorné vo výške 301,92 eur. Návrh na začatie konania bol podaný navrhovateľom dňa 06.03.2012.

Advokátska kancelária JUDr. Igora Šafranku podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.04.2012 oznámila, že jej prostredníctvom vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42176778, v ktorom písomnom vyjadrení súčasne žiadal vedľajší účastník I. o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súčasne vzniesol návrh na priznanie náhrady trov konania.

Navrhovateľ proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu námietky nemal, avšak v prípade rozhodovania o náhrade trov konania poukázal na to, že tieto možno priznať vedľajšiemu účastníkovi len v rozsahu potrebnom na účelné uplatnenie alebo bránenie práva.

Vedľajší účastník I. na strane odporcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.04.2013, (teda potom, ako mu zo strany súdu bol doručený návrh vrátane jeho príloh), vo vzťahu k uplatnenému nároku na tzv. hovorné vo výške 301,92 eur vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania uplatneného nároku, z ktorého dôvodu v tejto časti žiadal návrh zamietnuť a pokiaľ ide o zvyšok uplatneného nároku vo výške 564,30 eur, dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú, teda neplatnú zmluvnú podmienku, z ktorého dôvodu rovnako žiadal v tejto časti návrh zamietnuť a súčasne uplatnil právo na náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom čo do časti zmluvnej pokuty vo výške 288,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% konanie titulom späťvzatia návrhu zastavil a súčasne rozsudkom zo dňa 15.04.2013 vydaným bez nariadenia pojednávania prvostupňového súdu zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 577,48 eur (pozostávajúci zo zvyšnej časti zmluvnej pokuty a hovorného) teda rozdielu medzi uplatneným nárokom a nárokom obmedzeným dispozitívnym úkonom navrhovateľa, proti ktorému rozsudku vedľajší účastník na strane odporcu I. podal odvolanie, v dôsledku ktorého úkonu

navrhovateľ vzal späť svoj návrh aj čo do zvyšnej časti zmluvnej pokuty vo výške 275,56 eur, v ktorej časti bolo konanie uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.09.2013, č. k. 6Co/608/2013-92 v spojení s opravným uznesením zo dňa 07.01.2014, č. k. 6Co/608/2013-100 zastavené a vo zvyšnej časti, teda už len v časti o zaplatenie istiny vo výške 301,92 eur s príslušenstvom, bola na základe odvolania vedľajšieho účastníka I. vec zrušená a vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V tejto zostávajúcej časti súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím návrh navrhovateľa zamietol, v ktorej časti rozhodnutie odvolaním napadnuté nebolo.

Súd prvého stupňa, ako bolo vyššie uvedené, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu I. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, dôvodiac ich neúčelnosťou, drobným sporom a tým, že súd prvého stupňa priamo zo zákona skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok.

V preskúmvanej veci, ako vyplýva z vyššie uvedeného, celkový nárok navrhovateľa voči odporcovi predstavoval sumu 866,22 eur, pričom v priebehu konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 564,30 eur bolo konanie zastavené titulom späťvzatia návrhu (bez uvedenia dôvodu zo strany navrhovateľa), v ktorej časti nároku je potrebné aplikovať na náhradu trov konania ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., keďže zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, preto je zodpovedný za náhradu trov konania tak odporcu, ako ja vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu a v časti o zaplatenie tzv. hovorného vo výške 301,92 eur, bol návrh navrhovateľa zamietnutý z dôvodu premlčania nároku, vo vzťahu ku ktorej časti vzhľadom na zásadu zodpovednosti za výsledok konania, rovnako aplikovaním ust. § 142 ods. 1 O.s.p. prináleží právo na náhradu trov konania tak odporcovi (ako hlavnému úspešnému účastníkovi v konaní), ako aj vedľajšiemu účastníkovi I., vystupujúcemu na strane odporcu. Súd prvého stupňa tak správne aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p., vzťahujúce sa k zamietavej časti návrhu, opomenul však časť konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, vo vzťahu ku ktorej časti prichádza do úvahy aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Súd prvého stupňa ako bolo vyššie uvedené, v odôvodnení rozhodnutia kumuloval niekoľko dôvodov, pre ktoré, napriek úspechu odporcu a s tým spojenému úspechu aj vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu mu právo na náhradu trov konania nepriznal. V prvom rade v odôvodnení poukazyval na to, že ide o drobný spor.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (ktoré však súd prvého stupňa ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia neaplikoval i keď nepriznanie trov odôvodňoval o.i. aj drobným sporom), umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať, alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu, pričom aplikácia tohto ustanovenia je zákonom viazaná na splnenie dvoch podmienok, a to: že ide o drobný spor a že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania, o ktorý prípad však v preskúmvanej veci nejde. Trovy konania v danom prípade vzniknuté na strane vedľajšieho účastníka I., vystupujúceho na strane odporcu, predstavujú sumu 237,02 eur a celková výška uplatnenej pohľadávky bola 866,22 eur, z čoho vyplýva, že napriek tomu, že preukázateľne v danom prípade predmet konania nedosahujúci sumu 1.000,- eur možno považovať podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. za drobný spor, nie sú splnené kumulatívne zákonné predpoklady pre to, aby bolo možné aplikovať ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi odporcu z tohto dôvodu znížiť. V tomto smere je teda odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nesprávne.

Rovnako nemožno vzniknuté trovy považovať za neúčelné z hľadiska súdom prvého stupňa uvedeného dôvodu, t. j. že tento z úradnej moci preskúmvával neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj prípadné premlčanie uplatneného nároku s odkazom na § 5b ZOS, pretože z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na postup § 115a O.s.p., vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a napriek preukázateľne vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku a namietaní neprijateľnej zmluvnej podmienky vo veci rozhodol a prvotným rozhodnutím, ktoré bolo následne odvolacím súdom zrušené, zaviazal odporcu

ako spotrebiteľa jednak k uplatnenému nároku z titulu neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj na zaplatenie tzv. hovorného, ktorý nárok v tom čase bol premlčaný a napriek tomu, že v tom čase ešte nebolo účinné ust. § 5b ZOS, avšak námietka premlčania bola vznesená práve zo strany vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu, ho tiež aj na tento uplatnený nárok napriek jeho premlčaniu zaviazal. Za danej situácie rozhodne preto nemožno hovoriť o tom, že trovy konania vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi I. z titulu trov právneho zastúpenia by boli trovami neúčelnými, pretože v konečnom dôsledku viedli k tomu, že takéto nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zrušené a práve z jeho strany bránenie práv odporcu v tomto konaní malo za následok úplný neúspech navrhovateľa vo vzťahu k ním uplatneným nárokom, z ktorého dôvodu bolo potrebné rozsudok prvostupňového súdu za použitia § 220 O.s.p. v napadnutej časti zmeniť.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Za účelné v prejednávanej veci je potrebné považovať v priebehu prvostupňového konania tri úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v priebehu prvostupňového a v poradí prvého odvolacieho konania v prospech odporcu, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 12.03.2013, t. j. dva úkony á 51,45 eur, z hodnoty 866,22 eur (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ AT), odvolanie zo dňa 11.06.2013, v tom čase ešte z hodnoty konania 866,22 eur, t. j. 1 úkon á 51,45 eur (§ 14 ods. 1 písm. e/ AT), k tomu 3x režijný paušál á 7,81 eur (rok 2013) a v priebehu druhého odvolacieho konania 1 úkon za podané odvolanie zo dňa 01.12.2014, smerujúce voči rozhodnutiu, týkajúcemu sa náhrady trov konania vo výške 11,70 eur (1/2 z 23,40 eur (§ 13a ods. 2 písm. b) AT), avšak vychádzajúc len z hodnoty úkonu 301,92 eur, keďže predmetom konania v tomto čase už bol len nárok na zaplatenie tejto sumy), a k tomu prináležiaci režijný paušál á 8,04 eur (rok 2014 -§ 16 ods. 3 AT), čo spolu predstavuje odmenu 197,52 eur čo s pripočítaním DPH vo výške 20% z tejto sumy,(t. j. + 39,50 eur -§18 ods.3 AT), predstavuje spolu sumu na trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka I. na strane odporcu v rámci prvostupňového a odvolacieho konania celkovú výšku 237,02 eur, ktoré mu odvolací súd priznal a na ich zaplatenie navrhovateľa zaviazal. Pokiaľ si vedľajší účastník I. na strane odporcu nárokoval úkon právnej služby za odvolanie z 01.12.2014 vo výške 25,73 eur, čo je 1 z hodnoty úkonu 51,45 eur, vychádzajúc z hodnoty konania 866,22 eur, v tejto výške mu tento úkon právnej pomoci neprináleží, pretože ako už bolo vyššie uvedené, v tomto štádiu konania predmetom konania už bola len suma 301,92 eur, z ktorej hodnota úkonu predstavuje sumu 23,40 eur, z čoho 1 je 11,70 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .